

βοσκαρίδικο τό. Νάξ. (Βόθρ. Γαλανᾶδ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκαρίδιν.

Βοσκάκι, ὁ ἰδ.

βοσκαρίδιν τό, Κύπρ. βοσκαρίδι Κάρπ. Πάρ. βο-
σκαρίν Κύπρ. βοσκαρίν Κύπρ. βοσκαρί Κάρπ. Κῶς
βοσκαρί Κάρπ. ὅσκαρι Κάρπ.

Τὸ μεσν. οὐσ. βοσκαρίδιν. Ἰδ. Μαχαιρ. 1,62 (ἐκδ.
Dawkins).

Βοσκάκι, ὁ ἰδ.

βοσκαρίζω Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρις.

Τρέχω ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

βοσκάρις ὁ, Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.) — Λεξ. Βλαστ. 285
Θηλ. βοσκαρῆς Θήρ. βοσκαρὲ Δ.Κρήτ. βοσκάρισσα
Νάξ. (Γαλανᾶδ.) — Λεξ. Βλαστ. 285. Οὐδ. βοσκάριν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-άρις.

Βοσκὸς ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Λύκος ἄς φάη τὰ πρόβατα κ' οἱ ἀλεπὲς τὰ γίδια
καὶ μὲν μεγάλη ἀρρωστία ἄς πιάσῃ τὸ βοσκάρι
Σωζόπ.

βοσκαρόπουλλο τό, Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρις διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -πουλλο, δι' ἣν ἰδ. -πουλλος.

Βοσκάκι, ὁ ἰδ.

βοσκαρούδα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ούδα.

Βοσκάρα, ὁ ἰδ.

βοσκαρουδάκι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκαρούδι διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -άκι.

Βοσκάκι, ὁ ἰδ.

βοσκαρούδι τό, Θράκ. (Σαρεκκλ.) Κεφαλλ. Κρήτ.
Μύκ. Νάξ. κ. ἄ.—ΚΠασαγιάνν. Μοσκιᾶς 69 ΓΒλαχογιάνν.
Μεγάλ. Χρόν. 8 — Λεξ. Βλαστ. 285 βοσκαρούδιν Κύπρ.
βοσκαρούιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρις διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ούδι.

1) Βοσκάκι, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Πήγαιναν τὰ βοσκα-
ρούδια νὰ ποτίσουν τὰ ζωντανὰ ΚΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν.

β) Οὐδ. ἐπιθετικ., ποιμενικὸν Νάξ.: Κωπέλλια βοσκα-
ρούδια (ποιμενόπαιδες). 2) Μεταφ. ἀλητόπαιδον διημε-
ρεῦον ἔξω τῆς οἰκίας Κεφαλλ.

βοσκαρούδικος ἐπίθ. Νάξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκαρούδι καὶ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ικός.

Ποιμενικός: Κωπέλλια βοσκαρούδικα.

βοσκαρούλλα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-ούλλα.

Βοσκάρα, ὁ ἰδ.

βοσκαρούλλης ὁ, ἀμάρτ. βοσκαρουλ-λοῦ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκάρις διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -ούλλης.

Θηλ., νεαρὰ ποιμενίς. Συνών. βοσκοπούλλα, βο-
σκούλλα.

βοσκέα ἡ, Κρήτ. βοσκῆ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-έα, δι' ἣν ἰδ. -εά.

Ἡ ὁσμὴ τὴν ὁποίαν ἀποπνέει ὁ βοσκὸς ἐκ τῆς μετὰ
τῶν προβάτων ἀναστροφῆς: Ἄσμ.

Δὲ δόνε θέλω τὸ βοσκό, γιατί βγάνει βοσκέα,
μὰ τὸνε θέλω δάσκαλο νὰ βγάνῃ λιβανέα.

βοδκεθίος ὁ, Πόντ. (Τραπ.) βοδκεθί Πόντ. (Ἰφ.)

Ἐκ τοῦ ἐβοδκέθα παθ. ἀορ. τοῦ βόσκω καὶ τῆς
παραγωγικῆς καταλ. -ίος, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν
Ἀρχ. Πόντ. 12 (1946) 62-3.

1) Τὸ βόσκειν, ἡ βοσκὴ Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.): Ἐξέγ-
καμε τὰ ζὰ 'ς τὸ βοδκεθί (βγάλαμε κτλ.) Ἰφ. Συνών.
βοσκὴ Α 1. 2) Τὸ μέρος ὅπου βόσκουν τὰ ζῷα, βο-
σκότοπος Πόντ. (Ἰφ.) Συνών. βοσκὴ Α 3.

βοσκερὸς ἐπίθ. Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκὴ καὶ τῆς καταλ. -ερός.

Ὁ ἔχων ἀφθονον χόρτον πρὸς νομήν: Τόπος βοσκε-
ρός. Τὸ οὐδ. Βοσκερὸ τοπων.

βοσκεύω ἀμάρτ. βοσκεύω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκός.

Ἐχω τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βοσκοῦ.

βοσκὴ ἡ, κοιν. βοδκή Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.) Ἰμερ. Ἰφ.
Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.) βοσκή Ἰφ. Μύκ. βοδκή Πόντ.
(Ἰφ.) βοσ-σὴ Εὔβ. (Ἀνδρῶν. Κύμ. Ὁξύλιθ.) βοδὴ
Ἀπουλ. βοσκή βόρ. ἰδιώμ. βοδκή Ἰφ. (Ζαγόρ.)
Μακεδ. (Βλάστ.) κ. ἄ. βοσκή Μακεδ. βοσκὰ Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.—Ἀΐφταλ. Μαζώχτρ. 47 — Λεξ. Βλαστ.
286 ὅσκα Κάρπ. φουδ-δὰ Κύπρ. βόσκη Νάξ. βό-
σκα Ἀμοργ. Χίος (Καρδάμ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βοσκὴ. Τὸ βόσκη διὰ τὸ βόσκω.

Α) Οὐσ. 1) Τὸ βόσκειν, ἡ βόσκησις κοιν. καὶ
Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.) Ἰμερ. Ἰφ. Σάντ. Σταυρ. Χαλδ.): Βγάζω
-πάω τὰ ζῷα 'ς τὴ βοσκὴ κοιν. Πάγ'νε τὰ ζὰ 'ς σὴν βο-
δκήν Χαλδ. Ροῦχα τῆς βοσκῆς (ροῦχα ποιμενικά καὶ με-
ταφ. παλαιά) Νάξ. || Παροιμ. Ὁλὰ τὰ δρῶν 'ς σὴν μονὴν
κὶ ὁ χόχορας 'ς σὴν βοδκήν (ἐπὶ τοῦ δρῶντος καθ' ὃν χρό-
νον οἱ ἄλλοι ἡσυχάζουν. χόχορας=κουκουβάγια). || Ἄσμ.

Πάν τὰ πουλλάκια 'ς τὴ βοσκὴ κ' ἡ-ῖ-ἀγαπῶ 'ς τὴ βρῶσι
Θράκ. (Αὐδήμ.)

Νὰ βγοῦν τὰ λάφια 'ς τὴ βοσκὴ, νὰ βγοῦν κ' οἱ-ῖ-ἀλαφῖνες
Στερελλ. (Ἀράχ.). Συνών. βοδκεθίος 1. 2) Τὸ πρὸς
νομήν χόρτον πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ἰφ. Τραπ.) Ἰμερ. Σάντ.
Χαλδ.): Ἐβρεξε κ' ἔχουν βοσκὴ τὰ πράματα Πελοπ.
(Βούρβουρ.) Συνών. αἶρα 3, βοσκαρῆς 1, σανός.

3) Ὁ τόπος ὅπου γίνεται ἡ νομή, ὅπου βόσκουν τὰ
ζῷα πολλαχ. καὶ Ἀπουλ. Συνών. βοδκεθίος 2, βοσκὸς
2, βοσκοτόπι, βοσκότοπος.

Β) Ἐπιρρηματ. 1) Βόσκοντας ἀργὰ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ
Κάρπ. Κύπρ.: Ὅσκα ὅσκα τρών τὰ πράματα κ' ὑπὸν
Κάρπ. Ὁ βοῦς φουδ-δὰν φουδ-δὰν τρώει τὸ σπαρμένον
Κύπρ. Συνών. βοδκηχτά. 2) Ἀργά, βραδέως Ἀμοργ.:
Τὸ βαπῶρι βόσκα βόσκα μπαίνει μέσ' 'ς τὸ λιμάνι.

Πβ. βόσκα, βοσκάδα, βόσκημα, βοσκησεά, βο-
σκός, βόσκισμα, βοσκισμός.

βόσκητρο τό, Χίος — Λεξ. Βλαστ. 286.

Ἐκ τοῦ ρ. βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τρο
προεκταθείσης εἰς -ητρο διὰ τὸ βοσκὴ.

Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. Ὁ λύκος

ἔβοσκε τ' ἀρνὶ κ' ἔφαν το γὰρ βόσκηθρο. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοσκιάτικο. Πβ. βόσκιστρο.

βόσκημα τό, Εὐβ. (Ῥορ.) Θράκ. (Αἰν.) Πελοπ. (Καλάβρυτ. Μεσσ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ. ἀ.—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. 286 καὶ 290 Πρω. Δημητρ. βόσκημα Καπ. (Ἀραβάν.) βόσ-θημα Καλαβρ. (Μπόβ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βόσκημα=τὸ βοσκόμενον ζῷον καὶ ἡ τροφή.

1) Βοσκή, βόσκησις Θράκ. (Αἰν.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. (Ἀραβάν.) Πελοπ. (Μεσσ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ. ἀ.—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. ἐνθ' ἀν. Πρω. Δημητρ.: Βγάζω 'ς τὸ βόσκημα Λεξ. Βλαστ. 290 Κάνουν τὰ πράματα βόσκημα Μεσσ. Πάρ' τὰ βόγδα 'ς τὸν βόσκημα Ἀράχ. Τὰ κατοίκια ἄφ'σαν τὸν βόσκημα τ'ς Αἰν. 2) Τὸ μέρος ὅπου βόσκουν τὰ ζῷα Εὐβ. (Ῥορ.) Πελοπ. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) Συνών. βοσκίδι.

Πβ. βοσκή, βοσκησά, βοσκός, βόσκισμα, βοσκισμός.

βοσκησά ἡ, ἀμάρτ. βοσκησά Εὐβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βόσκησις=τὸ βόσκειν, ἡ βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -σά.

Ποσότης ὅση ἀρκεῖ εἰς τὴν βόσκησιν ἐνὸς ζώου ἐνθ' ἀν.: Τὸν χουράφ' ἔχ' νὰ βοσκησά τόπου.

βοδκηχτά ἐπίρρ. Πόντ. (Σταυρ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βοδκηχτός.

Βοσκή Β 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Σ' σὰ ψηλασέας βοδκηχτά καὶ 'ς σὰ λιβάδᾱ στέρᾱ κ' ἐκεῖ 'ς σὸ τόλ' τὸ Κρεπεγάδ' θ' εὐτάν τὴν ποτιδῶναν (εἰς τὰ ψηλὰ μέρη βόσκοντας καὶ εἰς τὰ λιβάδια ἀργὰ ἀργὰ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ἔρημον τὸ Κρουπήγαδο θὰ κάνουν τὸ πότισμα) Σταυρ.

βοσκιάτικο τό, Ἡπ. Κέρκ. Κρήτ. κ. ἀ. βοσκιάτ'κον Εὐβ. (Ἀκρ.) Σαμοθρ. βοστιάτ'κον Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάτικο.

1) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ Κρήτ. κ. ἀ. Συνών. βόσκηθρο, βοσκικά (ἰδ. βοσκικός), βοσκική 2, βοσκίστικος 2 α. 2) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ βοσκοτόπου, ὅπου νέμεται τὸ ποῖμνιον, τὸ τίμημα τῆς βοσκῆς Εὐβ. (Ἀκρ.) Ἡπ. Κέρκ. Λέσβ. Σαμοθρ. κ. ἀ. Συνών. βόσκιστρο.

βοσκίδι τό, Πελοπ. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι. Βόσκημα 2, ὁ ἰδ.

βοσκιέρης ὁ, ἀμάρτ. βοστιάέρη Καπ. βοστιάέρη Καπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιέρης.

Ποιμήν. Συνών. βοσκός 1.

βοσκική ἡ, Κρήτ.—Λεξ. Βλαστ. 286 βοδ-διτθὴ Κύπρ. Ῥοσκική Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βοσκικός.

1) Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βοσκοῦ ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ. Ἀνάθεμα τῇ βοσκικῇ κὲ ὅπου τῇ δεθυμήσῃ, γιὰτὶ δὲ βρίσκει κωπελλὰ 'ς τὸ πλάι νὰ φιλήσῃ Κρήτ. 2) Βοσκιάτικο 1, ὁ ἰδ., Κρήτ.: Ἄσμ. Δώδεκα χρόνους ἔκαμα βοσκός 'ς τὸ Σαλονίκι κ' ἡ βοσκική μου εἶδα 'τονε, κορίτσι, ἐννεὰ χιλιάδες.

3) Ὁ χρόνος καθ' ὃν διαρκεῖ ἡ βόσκησις τῶν ζώων Κρήτ.

βοσκικό τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βοσκικός.

1) Ἡ μυζήθρα τὴν ὁποῖαν τρώγουν οἱ βοσκοὶ ἐκεῖ, ὅπου βόσκουν τὰ ζῷα. 2) Πληθ. βοσκικά, ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοσκιάτικο 1.

βοσκί τό, βοδκίον Πόντ. (Ἱμερ. Χαλδ. κ. ἀ.) βοσκί Ἀμοργ. Θράκ. Σίφν. Σύμ. Σύρ. κ. ἀ. βοσκί Μακεδ. βοδκί Μακεδ. (Χαλκιδ. κ. ἀ.) βοσσιό Ἴος βοδ-σίο Καλαβρ. (Κοντοφ.) Ῥοσκί Κάρπ. βοδκίος ὁ, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) βοσκίος Καπ. (Σινασσ.) βοσκίος Θάσ. Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -σό, ὅθεν τὸ -ίος, δι' ὃ ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἑπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1912) 2, 6.

1) Βοσκή Ἀμοργ. Καπ. (Σινασσ.) Κάρπ. Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) Σίφν. Σύρ.: Σήμερα ἔχω βοσκί (εἶναι ἡ σειρὰ μου νὰ βοσκήσω τὰ ζῷα) Σύρ. 2) Ἡ νυκτερινὴ βόσκησις τῶν ὑποζυγίων Σαμοθρ. 2) Τόπος βοσκῆς ἐνθ' ἀν.: Ἐκεῖ 'ς σὸ μέρος καλὸν βοδκίος ἐν Κερασ. || Ἄσμ.

Φιγάρι μου πιρλάδρου, πιρικατέβα κάτον νὰ σκοτιδιάσουν τὰ βουνά, νὰ 'σκώσουν τὰ λαγάδια, νὰ πάν τ' ἀγρίμα 'ς τὰ βουδκιά κὲ τὰ πουλλά 'ς τοῖς κοίτοις, νὰ πάη κὲ ὁ νεὸς ὅπ' ἀγαπεῖ 'ς τὴν ἀγαπητικὴ του (κοῖτοις=κοῖτες) Χαλκιδ.

Ὅλα τὰ λάφια 'ς τὰ βοσκιά, ὅλα δρουσουλουγειοῦντι Μακεδ.

Πάν τὰ πουλλάκια 'ς τὸ βοσκί κ' οἱ κωπελλῆς 'ς τὴ βρύσι Ἀμοργ.

Τὰ λάφια ἄς τρώνα 'ς τὸ βοσκί κ' ἐμεῖς ἄς κολυμποῦμε Θράκ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοσκή Α 3. 3) Τὸ μετὰ μίαν βοσκὴν παραγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιμνίου γάλα Σύρ.

Πβ. βοσκή, βόσκημα, βοσκησά, βόσκισμα, βοσκισμός.

βόσκισμα τό, Κρήτ. βοδκιμαν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) βοδκιμαν Πόντ. (Σταυρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοσκίζω, δι' ὃ ἰδ. βόσκω.

Βοσκί 1, ὁ ἰδ.

βοσκισμός τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. βοσκίζω, δι' ὃ ἰδ. βόσκω.

Βοσκί 1, ὁ ἰδ.

βοσκίστικος ἐπίθ. Ἀστυπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βοσκιστικό τό, Σίφν. βοσκιστικά τά, Πελοπ. (Γέρμ. Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκιστής < βοσκίζω < βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικος.

1) Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς βοσκὸν Ἀστυπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Βοσκίστικα ροῦχα Ἀστυπ. Βοσκίστικα παπούτσια Ἀπύρανθ. 2) Οὐσ. α) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) Σίφν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βοσκιάτικο 1. β) Φιλοδώρημα διδόμενον εἰς βοσκὸν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ζώων εἰς ἄλλον ἀνηκόντων Πελοπ. (Γέρμ. Κίτ. Μάν.)

βόσκιστρο τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκιστής < βοσκίζω < βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τρο.

